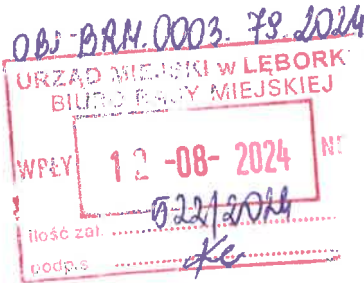

PL
W

Lębork dnia 09 sierpnia 2024

Pan

Jarosław Litwin

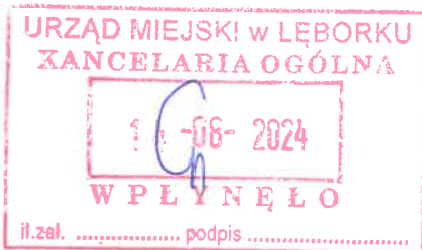
Burmistrz Miasta Lęborka

za pośrednictwem Pana

Radosław Zimnowoda

Przewodniczącą Rady

Miejskiej w Lęborku

ZAPYTANIE

dotyczące doprecyzowania opinii prawnej przez zespół radców prawnych mającej na celu ustalenie, czy w czasie pierwszego posiedzenia Komisji Polityki Społecznej nie doszło do istotnego naruszenia podejmowanych decyzji skutkujących nieważnością podejmowanych decyzji na skutek zarządzenia reasumpcji głosowania.

W dniu 26.06.2024 roku złożyłem wniosek o wydanie pisemnej opinii prawnej czy w czasie pierwszych posiedzeń Komisji Strategii i Rozwoju oraz Komisji Polityki Społecznej nie doszło do istotnego naruszenia podejmowanych decyzji. W dniu 28 maja 2024 r. zgodnie z § 15 pkt.1 statutu Miasta Lęborka nadanego uchwałą NR VII-85/2019 Rady miejskiej w Lęborku Przewodniczący Rady Miejskiej w Lęborku zwołał posiedzenia Komisji Strategii i Rozwoju oraz Komisji Polityki Społecznej oraz przedstawił następujący porządek obrad: Wybór Przewodniczącego Komisji Polityki Społecznej oraz Przewodniczącego Komisji Strategii i Rozwoju. Wybór Wiceprzewodniczących Komisji Polityki Społecznej oraz Wiceprzewodniczących Komisji Strategii i Rozwoju. Na obydwu posiedzeniach Przewodniczący Rady Miejskiej otworzył listę kandydatów na Przewodniczących Komisji. Po czym

przeprowadzono głosowania podczas których wybrano przewodniczących komisji . Następnie Przewodniczący Rady Miejskiej dalej prowadził posiedzenia komisji otworzył listy kandydatów na Wiceprzewodniczących. Po przeprowadzonych głosowaniach zostali wybrani Wiceprzewodniczący komisji . W trakcie przebiegu głosowania jawnego po oddaniu 5 głosów za kandydaturą Wiceprzewodniczącej Komisji Polityki Społecznej . Nowo wybrany Przewodniczący Komisji zwrócił się do Przewodniczącego Rady z prośbą o zarządzenie 2 minutowej przerwy. Przewodniczący Rady przychylił się do prośby przerywając głosowanie nad wyborem wiceprzewodniczącego Komisji Polityki Społecznej i zarządził reasumpcję głosowania . Powodem przerwy było nie ustalenie wśród radnych koalicji kandydatury swojego wiceprzewodniczącego, co nie miało nic wspólnego z przeprowadzonym głosowaniem . Po zakończeniu przerwy i wznowieniu obrad przez Przewodniczącego Rady głos zabrał nowo wybrany przewodniczący . Przewodniczący Komisji Polityki Społecznej złożył wniosek formalny o powołanie dwóch wiceprzewodniczących komisji. Swoje stanowisko Przewodniczący uzasadnił szerokim spektrum spraw i zagadnień, którymi zajmować się będzie komisja oraz potrzebą merytorycznego wsparcia jego osoby w organizowaniu pracy Komisji Polityki Społecznej . W związku z powyższym Przewodniczący Rady Miejskiej w Lęborku poddał pod głosowanie wniosek o ustanowienie dwóch wiceprzewodniczących Komisji Polityki Społecznej który został przyjęty w drodze głosowania jawnego. Następnie Przewodniczący Rady Miejskiej pogratulował wybranym radnym funkcji Przewodniczących oraz Wiceprzewodniczących, po czym przekazał prowadzenie posiedzenia nowo wybranym Przewodniczącym Komisji . W mojej ocenie Przewodniczący rady Miejskiej w Lęborku przekroczył swoje uprawnienia ogłaszając reasumpcję głosowania oraz prowadząc obrady komisji już po wybraniu Przewodniczących Komisji . Zgodnie z obowiązującym prawem Pierwsze posiedzenie Komisji nowej kadencji zwołuje Przewodniczący Rady kierując jej obradami do czasu wyboru Przewodniczącego Komisji , później traci już w tym względzie jakiegokolwiek kompetencje . Zarządzona reasumpcja przez Przewodniczącego Rady Miejskiej była już dokonana po wyborze Przewodniczącego Komisji . W kontekście stwierdzenia nieważności wniosku przez organ nadzoru ze względów proceduralnych, na uwagę zasługuje kwestia dopuszczalności reasumpcji głosowania nad danym wnioskiem. Chodzi o sytuacje, w których wniosek poddawany jest pod powtórne głosowanie w celu zweryfikowania uzyskanego w pierwszym głosowaniu wyniku. W związku z tym, iż brak jest przepisów prawa, które wprost regulowałyby sytuację, w której wniosek , przegłosowany na sesji, nie uzyskał wymaganej większości głosów , był ponownie poddany pod głosowanie na tej samej komisji materia ta powinna być unormowana w statucie jednostki samorządowej, poprzez wprowadzenie szczegółowych rozwiązań i warunków dopuszczających taką możliwość . Dyspozycje, które znajdujemy m.in. w art. 91 ust. 1 zd. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (pozostałe ustawy samorządowe kwestię tę regulują analogicznie) - uchwała lub zarządzenie sprzeczne z prawem jest nieważna oraz w ust. 4 tego samego artykułu - nie stwierdza się nieważności uchwały lub zarządzenia w razie nieistotnego naruszenia prawa, nie

odnoszą się bezpośrednio do reasumpcji głosowania. Wymaga to poszukiwania odpowiedzi na pytanie, czy reasumpcja głosowania w sensie ponownego głosowania nad tym samym wnioskiem, pomimo braku podstawy prawnej i faktycznej do jej dokonania, stanowi naruszenie prawa? Jeżeli tak to czy ma ono charakter istotny czy też nieistotny. Z uwagi na brak stosownych regulacji należy odnieść się do dorobku doktryny oraz orzecznictwa sądów administracyjnych. Trafny wydaje się pogląd, iż powtórne głosowanie nad wnioskiem (reasumpcja) jest sytuacją wyjątkową, a jego dopuszczalność należy każdorazowo ocenić w kontekście danego przypadku, wykazując zaistnienie uzasadnionych wątpliwości co do wyniku głosowania lub oczywistego błędu we wniosku. Podkreślenia przy tym wymaga, że samo głosowanie stanowi swoisty akt w trakcie którego dochodzi do złożenia przez każdą osobę uprawnioną i według określonej prawem procedury - oświadczenia woli, w myśl którego opowiedziała się ona za wnioskiem, przeciw wnioskowi, wstrzymała się od głosu lub oddała głos nieważny. Samo zaś poddanie danego projektu uchwały pod drugie głosowanie, jedynie w celu uzyskania określonego wyniku, należy uznać za działanie sprzeczne z prawem. Niemal tożsame stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu, który wskazał, że skutki prawne aktu głosowania są wiążące i nie mogą być dowolnie znoszone w całkowicie swobodny sposób poprzez reasumpcję głosowania, aż do osiągnięcia pożądanego z różnych względów rezultatów. Zdaniem Sądu jakakolwiek reasumpcja głosowania może być dopuszczalna tylko wyjątkowo i tylko w razie stwierdzenia w jego toku oczywistych uchybień i omyłek. W przeciwnym razie byłaby to wada formalna w zakresie procedowania projektu, skutkująca nieważnością tak podjętej uchwały. Ciekawy pogląd wyraził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie, który wskazał, że po pierwsze, pomimo braku ustawowych regulacji zezwalających na reasumpcję głosowania, nic nie stoi na przeszkodzie wprowadzenia stosownych regulacji w tym zakresie do statutów jednostek samorządowych. Po drugie, nawet w braku stosownej regulacji (zarówno ustawowej jak i statutowej), reasumpcja głosowania powinna być dopuszczalna jedynie w razie zaistnienia istotnych i nie dających się usunąć wątpliwości co do przebiegu głosowania, obliczenia jego wyników lub wprowadzenia w błąd radnych co do głosowania. Jednocześnie Sąd podkreślił w uzasadnieniu wyroku, że reasumpcja głosowania jest sytuacją wyjątkową i niezwykle rzadką, a organy nie mogą za pomocą tej instytucji nadużywać możliwości zmiany wyniku głosowania. Podsumowując należy stwierdzić, że raz prawidłowo przeprowadzone głosowanie zamyka „sprawę” na sesji a reasumpcja dokonanego aktu głosowania, o ile nie jest usprawiedliwiona okolicznościami o wyjątkowym charakterze jest niedopuszczalna. Inaczej mówiąc, reasumpcja głosowania polega nie na ponownym lecz na powtórzeniu głosowania, a właściwie na powtórzeniu czynności w celu prawidłowego ustalenia wyniku osiągniętego w pierwotnym głosowaniu nad uchwałą czy wnioskiem, którego bez powtórzenia nie da się ustalić. Reasumpcja głosowania nie ma więc nic wspólnego z weryfikacją/zmianą wyniku głosowania. Dokonanie nieuzasadnionej reasumpcji głosowania tzn. przeprowadzenie ponownego głosowania nad tym samym projektem uchwały, czy nawet wnioskiem należałoby uznać za akt

sprzeczny z prawem. Nadto należy zaznaczyć, iż byłoby to uchybienie istotne skutkujące stwierdzeniem nieważności aktu prawnego (uchwały, zarządzenia) podjętego w wyniku reasumpcji głosowania, bowiem za istotne naruszenie prawa uznać należy naruszenie prawa materialnego albo procesowego, o ile naruszenie norm procesowych mogło mieć wpływ na materialne ukształtowanie treści aktu .

Dokonując oceny uchybienia, należy oczywiście ustalić czy statut danej jednostki samorządowej przewiduje możliwość dokonania reasumpcji głosowania, jeżeli tak, to na jakich zasadach, a następnie przeanalizować okoliczności, w których została podjęta decyzja o dokonaniu reasumpcji. Reasumując całość zgromadzonego materiału należy stwierdzić iż , zarządzona reasumpcja głosowania przez Przewodniczącego Rady miejskiej w Lęborku miała na celu dokonanie uzgodnień dotyczących drugiego wiceprzewodniczącego , nie miała nic wspólnego z przeprowadzonym głosowaniem , obrady po wyborze Przewodniczących Komisji dalej prowadził Przewodniczący Rady Miejskiej w Lęborku nie posiadając do tego kompetencji , ani w ustawie o samorządzie gminnym , ani w Statucie Miasta Lęborka nie ma żadnych zapisów dotyczących zasad przeprowadzenia reasumpcji , dlatego też uważam , iż doszło do istotnego naruszenia prawa naruszającego dyspozycje, które znajdujemy m.in. w art. 91 ust. 1 zd. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (pozostałe ustawy samorządowe kwestię tę regulują analogicznie) - uchwała lub zarządzenie sprzeczne z prawem jest nieważna. I wszystkie podejmowane decyzje na pierwszych posiedzeniach komisji po wybraniu Przewodniczących Komisji są nieważne z mocy prawa . Dlatego też proszę o sporządzenie pisemnej opinii prawnej uwzględniającej rodzaj naruszonych przepisów , udzielenia odpowiedzi dotyczącej ważności w/w posiedzeń . W dniu 10.07.2023 roku otrzymałem opinie prawną w której we wnioskach stwierdzono, iż brak jest podstaw do uznania, że doszło do naruszenia prawa, a tym bardziej do istotnego naruszenia prawa . Literalna interpretacja zapisów statutowych mogłaby powodować powstanie sytuacji , kiedy prawidłowo zwołane przez Przewodniczącego rady posiedzenie komisji nie ma kto prowadzić , bowiem statut mówi tylko o tym , kto zwołuje pierwsze posiedzenie komisji , nie odnosi się natomiast do tego , kto je prowadzi i w jakim zakresie . Można zastanawiać się , czy Przewodniczący Rady nie powinien zakończyć prowadzenia pierwszego posiedzenia komisji po wyborze przewodniczącego, czy też jeszcze także przewodniczyć obradom do wyboru wiceprzewodniczących , jak miało miejsce w przedmiotowej sytuacji, czy też może prowadzić całe pierwsze posiedzenie, ale problem ten pozostaje jedynie w sferze oceny, która droga postępowania jest właściwsza. Osobiście uważam ,że każde z tych rozwiązań jest dopuszczalne . Podobnie nie znajduje podstaw do uznania za wadliwe głosowań nad wyborem wiceprzewodniczących Komisji Polityki Społecznej , tym bardziej że przeprowadzone drugie głosowanie doprowadziło do przyjęcia tej kandydatury , która pierwotnie uzyskała aprobatę Komisji Polityki Społecznej . W tym przypadku nie uważam , aby doszło do reasumpcji głosowania- nie wskazują także na to zapisy protokołu. De lege ferenda powstałe wątpliwości mogą stanowić asumpt do dokonania zmian w statucie doprecyzowujących wyżej wskazane kwestie –

choćby podobnie , jak przyjęto w Regulaminie Sejmu . Uważam także , dalej iż przewodniczący rady nie posiadał kompetencji do prowadzenia posiedzenia komisji po wybraniu przewodniczącego komisji . **Trudno mi jest się zgodzić , iż na posiedzeniu Komisji Polityki Społecznej nie doszło do reasumpcji głosowania . Głosowanie nie zostało przerwane , gdyż odbyło się i pięciu radnych złożyło swoje oświadczenie woli popierające złożony wniosek wyboru wiceprzewodniczącej komisji. Poparcie wniosku przez pięciu radnych stanowiło wymaganą większość do jego przyjęcia . Dlatego też nie można mówić o przerwaniu zakończonego głosowania które już się odbyło i wywołało określone skutki prawne . Po zakończonym głosowaniu Przewodniczący Rady Miejskiej zarządził reasumpcję głosowania , powyższe słowo powtórzył kilkakrotnie , i dopiero po tym fakcie zarządził kilkuminutową przerwę . Po odbytej przerwie jeszcze raz głosowano ten sam wniosek . Ja dokładnie to słyszałem, gdyż siedziałem przy samym Przewodniczącym Rady Miejskiej , nawet stwierdziłem, iż jest brak jakichkolwiek podstaw do zarządzenia reasumpcji . Dlatego twierdzenie , iż nie było reasumpcji mija się z prawdą . Moje stanowisko stosując analogie potwierdzają pierwsze posiedzenia komisji stałych z poprzedniej kadencji , gdzie na pierwszym posiedzeniu praktycznie we wszystkich komisjach Przewodniczący Rady Miejskiej zaproponował porządek obrad i ograniczył się w nim tylko do wyboru przewodniczących komisji , co było zgodne z jego kompetencjami . Dopiero na następnych posiedzeniach byli wybierani wiceprzewodniczący komisji . Mając powyższe na uwadze proszę o doprecyzowanie opinii prawnej o informacje szczegółowe w zakresie zarządzanej reasumpcji .**

z poważaniem

Krzysztof Świątczak

Wykonano w 2 egzemplarzach :

Egz. Nr. 1- adresat

Egz. Nr. 2- a/a

